

**Fra:** Borgmesteren for BUF  
**Sendt:** 26. januar 2018 15:44  
**Til:** 'enel@mac.com'  
**Emne:** VS: Bekymringshenvendelse

Kære Enel Laura Pagaard Selvig

Tak for din henvendelse fra den 12. januar 2018, hvor du beskriver din bekymring for vilkårene i din søns børnehave og i daginstitutionerne i København generelt.

Jeg vil starte med at understrege, at alle børn i vores daginstitutioner skal trives, lære og udvikle sig, mens de går der. Hvis det ikke er tilfældet for din søn, vil jeg opfordre dig til at gå i dialog med personale og leder i institutionen om, hvordan der kan blive rettet op på det. Der er ingen børn, der må opleve at blive svigtet eller overset.

I langt de fleste af vores daginstitutioner er der en god pædagogisk kvalitet, og når det i få tilfælde viser sig, at en institution ikke kan levere den kvalitet, der skal til, sætter vi ind med det samme.

Du beskriver at du er bekymret for bemandsingssituationen, og det er også noget af det, der optager mig.

Vi kan se på tallene, at vi i København faktisk har en god normering – dvs. at der er færre børn pr. voksen end landsgennemsnittet.

Noget af det, vi har lagt vægt på igennem de seneste år, er at sikre en højere normering i de institutioner, der har mange udsatte børn. Derfor fordeler vi hvert år ca. 70 millioner kr. til ekstra hænder i dag- og fritidsinstitutioner med mange udsatte børn. De institutioner der har mange børn med sproglige vanskeligheder får fast 30 millioner til ekstra hænder via Finansloven. Dette skriver jeg for at understrege at vi arbejder kontinuerligt på at sikre bedre normering – og særligt der hvor de største udfordringer er.

Når det er sagt, ved jeg også at der bag tallene skjuler sig en hverdag, hvor det f.eks. under sygdom eller i ydertimerne kan være svært at få personaleressourcerne til at strække. Socialdemokraterne gik til kommunalvalget med et ønske om bedre normeringer i ydertimerne, og jeg håber, at vi kan få opbakning til budgetforhandlinger i september til netop dette.

Derudover vil jeg også understrege, at gode normeringer ikke gør det alene. Det er vigtigt at det er tilstrækkeligt med voksne, men det er i særdeleshed også vigtigt, hvilke kompetencer de voksne har. Med andre ord, så mener jeg også at vi skal satse på at få ansat de dygtigste pædagoger, og at vi skal fortsætte med at udvikle de dygtige pædagoger, vi har ansat.

Med venlig hilsen

Jesper Christensen

**Fra:** Enel Laura Pagaard Selvig [<mailto:enel@mac.com>]

**Sendt:** 12. januar 2018 10:25

**Til:** Borgmesteren for BUF

**Emne:** Bekymringshenvendelse

## **Åbent brev til børne- og ungdomsborgmester Jesper Christensen og medlemmer af børne- og unge udvalget i Københavns Kommune.**

Jeg er forælder til et børnehavebarn i København og har valgt at skrive, da jeg er dybt bekymret over den aktuelle bemandsituation og kvaliteten på daginstitutionsområdet i Københavns Kommune. Jeg ser mig derfor nødsaget til at oplyse den politiske ledelse, der har ansvar for børns trivsel i dagtilbuddene om konsekvenserne af disse yderst kritisable vilkår ud fra andenhånds-erfaringer med hverdagen i en dansk børnehave. Da kronvidnet et blot tre år, må jeg tale på dets vegne.

Besparelserne rammer nemlig børnene på deres trivsel, og de går således udover de af os, der ikke har mulighed for at sige fra, og som vi forældre afleverer i ”statens varetægt” i tillid. I tillid til en velfærdstat og et system, der skal passe på dem. Vi har indgået en kontrakt med velfærdstaten og kommunerne: Vi betaler vores skat, tilgængæld får vores børn den ordentlige omsorg, et højt fagligt pædagogisk niveau varetaget af uddannet personale, som skal sikre at vores børn trives og udvikles og vi kan gå på arbejde uden at have ondt i maven. Det er den kontrakt, vi har indgået – men både kontrakten og tilliden er brudt.

Jeg har oplevet adskillige eksempler på den ekstremt dårlige normering i min søns børnehave:

- **En pædagog alene fra kl.15-17 med 16 børn**
- **En pædagog tager imod børn alene 2 dage efter hendes første arbejdsdag**
- **2 vikarer alene med børnene i en hel uge, da de faste pædagoger holder ferie og der ikke er midler til at dække hele ugen med 3 vikarer**
- **1 vikar alene med 17 børn kl.15.30**

Disse eksempler gentager sig på ugebasis og er blot et udpluk af en hverdag i en københavns daginstitution.

Der er alt for få hænder, og der prioriteres alt for ofte at bruge vikarer, som er unge mennesker, som børnene ikke kender og som ikke er uddannet, blot fordi de er billigere end uddannet personale.

Konsekvenserne er, at der ikke er tid til nærvær, samtale, at give omsorg og som ikke giver personalet mulighed for at udføre pædagogisk arbejde. Ikke af manglende vilje, eller evner, men først og fremmest på grund af for få voksne til for mange børn.

**Det må og skal der gøres noget ved.**

Jeg vil gerne understrege, at jeg er meget tilfreds med det faste personale og dybt imponeret over

hvordan, de kæmper for at skabe en tålelig hverdag for vores børn. Men udover at sikre vores børns fremtid, bør vi også sikre pædagogernes fremtid, ved at passe på dem og give dem ordentlige arbejdsforhold og rammer, hvor de kan bidrage med deres høje faglighed uden at gå ned med stres.

Børn klager ikke, men de kan udvise tegn på mistrivsel, selvom de tilpasser sig. Jfr. Servicelovens paragraf 153 har alle ubetinget underretningspligt i forhold til børns mistrivsel. Jeg vil derfor indberette, hvordan jeg oplever, at besparelser på børneområdet rammer børn, og jeg er stærk bekymret for, at daginstitutioner under de nuværende givne betingelser ikke kan leve op til dagtilbudsloven, der skal sikre børns trivsel og læring, når de er væk hjemmefra.

Jeg vil se frem til at høre, hvordan Københavns Kommune forholder sig til bekymringsindberetningen. Som forælder mener jeg at have krav på, at kommunen lever op til sin del af aftalen i et tillidsbaseret system og sit ansvar om at varetage det dyrebareste, jeg som forælder og vi samfund har, nemlig børnene.

Venlig hilsen  
Enel Laura Pagaard Selvig